

Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

☒ Αναμφισβήτητα σημαντικό ρόλο στη διάδοση των ιδεών του φιλελληνισμού έπαιξε και η καλλιτεχνική και κυρίως η εικαστική διάστασή του, με τους πίνακες σπουδαίων Ευρωπαϊών ζωγράφων, αλλά και διάφορα αντικείμενα περισσότερο καθημερινής χρήσης, αυτά που συνθέτουν τον όρο «αρχαιολογία του φιλελληνισμού». Στη διαφάνεια βλέπουμε απεικόνιση εράνου υπέρ των Ελλήνων στο Παρίσι, έργο του 1826.

Безусловно, важнейшую роль в размахе и распространении идей филэллинизма сыграла его художественная, в частности изобразительная, составляющая. Речь идет о картинах видных европейских художников, но и очень много предметов ежедневного быта, обихода, что и включает в себя понятие «археология филэллинизма». На экране мы видим воспроизведение сбора средств в пользу греков в Париже, 1826 год.

☒ Πράγματι, οι ζωγράφοι του φιλελληνισμού, δίνουν καταρχάς μια νέα εικαστική οπτική των υπόδουλων Ελλήνων. Μέχρι τότε, οι Έλληνες είτε αποτελούσαν απλά συμπληρωματικά στοιχεία ενός ελληνικού τοπίου με έμφαση στα αρχαιοελληνικά μνημεία, όπως βλέπουμε εδώ, στον πίνακα του Τσαρλς Ίστλεϊκ, με θέμα το Ερέχθειο....

Художники филэллины по новому показывают изобразительный ракурс порабощенных греков. До того момента греки являлись дополнительным элементом к греческому пейзажу на фоне памятников античности, как мы видим на картине Чарльза Истлейка «Эрехтейон»...

☒είτε, στην καλύτερη περίπτωση, αποθανατίζονταν σε ηθογραφικές σκηνές, όπως βλέπουμε σε αυτήν την απεικόνιση με Έλληνες σε στιγμές ανάπαυλας στην προεπαναστατική Αίγινα.

...или, в лучшем случае, изображались в сценах быта, как мы встречаем на этой картине, отдыхающих греков на острове Эгина.

☒ Με την έναρξη της επανάστασης όμως, μέσα στα πλαίσια του φιλελληνισμού που συνταράζει την Ευρώπη απ' άκρη σ' άκρη, η θεματογραφία αλλάζει ριζικά. Ο Έλληνας αγωνιστής, η Ελληνοπούλα, οι άμαχοι και τα θύματα των Τούρκων, γίνονται στέρεες, δυναμικές και κεντρικές φιγούρες των συνθέσεων, που αποπνέουν άλλοτε ηρωισμό και άλλοτε τραγικότητα. Το μήνυμα σε κάθε περίπτωση είναι σαφές: η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη συγκλονίζεται από έναν λαό, υπόδουλο για αιώνες στον αλλόθρησκο δυνάστη, που βρήκε όμως το σθένος, να ξεσηκωθεί και να πολεμήσει ηρωικά, όπως οι ένδοξοι πρόγονοί του. Τη σύνδεση αυτή ακριβώς των σύγχρονων Ελλήνων με τους αρχαίους Έλληνες ήρωες δείχνει, συμβολικά, η ελαιογραφία αυτή του Γάλλου Αλεξάντρ Εβαρίστ Φραγκονάρ, όπου ο Έλληνας πολεμιστής ακονίζει τα όπλα του στον τάφο του Σπαρτιάτη βασιλιά Λεωνίδα, πάνω στον οποίο έχει ακουμπισμένο το κοιμισμένο παιδί του.

После начала освободительного движения и в рамках размаха филэллинского движения, потрясшего всю Европу, тематика в изобразительном искусстве меняется коренным образом. Греческий борец за свободу, гречанка, мирное, невооруженное население и жертвы турецкого насилия становятся прочными, динамичными и центральными фигурами изобразительных композиций, от которых исходит то героизм то трагизм. Но посыл этих произведений всегда однозначен и ясен: европейское общественное мнение потрясено веками иноверцами порабощенным народом, нашедшим в себе силы встать и героически сражаться, продолжая славу своих знаменитых предков. Именно эту связь, эту преемственность современных греков от древних греков и показывает эта работа на масле француза Александра Эвариста Фрагонара, на которой изображен греческий борец, затачивающий свое оружие на могиле вождя древней Спарты Леонида, на которой он прислонил своего спящего ребенка.

☒ Είναι γεγονός πως οι Γάλλοι εικαστικοί πρωτοστάτησαν στη δημιουργία έργων φιλελληνικού χαρακτήρα: συνολικά 200 ζωγράφοι εξέθεσαν πάνω από 350 έργα στο γαλλικό κοινό. Ένας από τους πρώτους ήταν και ο Πιέρ Ρεβουάλ, που με τον πίνακα που βλέπουμε με τίτλο «Ο θρίαμβος του λαβάρου», δίνει μια δεσπόμενη θέση στο χριστιανικό λάβαρο των επαναστατημένων, τονίζοντας το θρησκευτικό

χαρακτήρα της σύγκρουσης, με κυρίαρχο μήνυμα το ότι η Ευρώπη πρέπει να συμπαρασταθεί στους ομόθρησκους Έλληνες.

Французские художники занимают первое место в создании произведений филэллинского направления: в общей сложности порядка 200 художников выставили французской публике более 350 картин. Одним из первых был Пьер Ревуал со своей картиной «Триумф вымпела», которой он преподносит христианской символике, христианскому вымпелу восставших главенствующую роль, подчеркивая, таким образом, религиозный характер столкновения с посылом о том, что Европа обязана поддержать единоверцев греков.

☒ Η θεματογραφία των έργων φιλελληνικού χαρακτήρα είναι εμπνευσμένη, σε μεγάλο βαθμό, από τα γεγονότα της επανάστασης: στη διαφάνεια βλέπουμε την ελαιογραφία του Ουγκρ Φουρό με θέμα το θάνατο του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε΄...

Тематика произведений филэллинского характера вдохновлена, по большей своей части, событиями самой революции: на экране мы видим работу Угр Фууро о смерти Патриарха Григория Пятого...

☒

☒ Στα φοβερά αντίποινα των Τούρκων τους πρώτους μήνες της επανάστασης αναφέρεται και ο πίνακας του Ζαν Μπατίστ Βενσόν, με θέμα τις σφαγές της Σαμοθράκης: ο γέροντας, καθισμένος στα ερείπια του καμένου σπιτιού του, δίπλα στο σώμα της σφαγμένης κόρης του, κρατά στην αγκαλιά του το βρέφος που εκείνη θήλαζε.

Картина Жана Батисты Венсона отражает жестокую месть турков в первые месяцы Революции, а именно резню на острове Самофраки: старик, сидевший на руинах своего сожженного дома, рядом с трупом своей дочери, а на руках держит младенца. Которого она перед этим кормила.

☒ Ένα από τα πιο δημοφιλή θέματα των Ευρωπαίων εικαστικών υπήρξε και η πολιορκία και η τελική έξοδος του Μεσολογγίου, τον Απρίλιο του 1826, γεγονός που συντάραξε όχι μόνο τους λαούς αλλά και τις ηγεσίες των ευρωπαϊκών κρατών. Εδώ βλέπουμε την ελαιογραφία του Λουί Μπενζαμέν Ντεβούζ, με τους Μεσολογγίτες, οι οποίοι, έχοντας μόλις δώσει τον ιερό όρκο, άντρες και γυναίκες, εφορμούν στη μάχη υπό την προτροπή του ιερέα. Αντίστοιχο θέμα έχει και ο πίνακας με τίτλο «Η τελευταία Μετάληψη των Μεσολογγιτών», του Λουί Ζοζέφ Τουσέν Ροσινιόν. Σαν μια φουσκοθαλασσιά, έτοιμη να ξεσπάσει, απεικονίζεται ο λαός του Μεσολογγίου. Ανάμεσα στις μορφές ξεχωρίζει και ο ηρωικός Μητροπολίτης Ρωγών Ιωσήφ.

Одна из самых популярных и любимых тем художников – это осада и финальный выход Месолонги в апреле 1826 года, факт, потрясший не только европейских народов, но и руководителей европейских стран. Здесь мы видим работу Луи Бензамена Девуза, изображающую жителей Месолонги, мужчин и женщин, только что давших священную клятву и собирающихся в бой под благословением священника. ☒

Аналогичная тематика и у картины Луи Жозефа Тусена Росиниона «Последняя причащение месолонгитян». Среди образов выделяется образ Митрополита Иосифа.

☒ Στον πίνακα με τίτλο «Έξοδος», φιλοτεχνημένο το 1828, ο Γάλλος ζωγράφος Εντουάρντ Ντε Λανσάκ επιλέγει να εστιάσει στην τραγική φιγούρα της μάνας που σκοτώνει το παιδί της και μετά αυτοκτονεί, για να μην πέσουν στα χέρια των Τούρκων.

На картине «Выход», написанной в 1828 году, французский художник Эдуард Де Лансака сосредоточивает свое внимание на трагической фигуре матери, убивающей своего ребенка, а позже покончившей с собой, чтобы не попасть в руки турков.

☒ Άλλοι καλλιτέχνες, όπως ο Αρί Σεφέρ, εμπνέονται από το δραματικό προεπαναστατικό αγώνα των Σουλιωτών εναντίον του Αλή Πασά. Στον πίνακα αυτό του 1827 απεικονίζει τις Σουλιώτισσες, που προτίμησαν να πέσουν στο γκρεμό με τα παιδιά τους, όταν οι Τούρκοι πλησίασαν απειλητικά.

Другие художники, как Ари Сефер, вдохновляются драматизмом дореволюционной борьбы Сулиотов против владыки Эпира Али Паши. На этой картине 1827 года изображены женщины Сули, которые предпочли смерть, падая на пропасть вместе со своими детьми, турецкому плену.

☒ Ο Σεφέρ υπήρξε εξαιρετικά παραγωγικός σε πίνακες φιλελληνικών θεμάτων: εδώ βλέπουμε έργο του με τίτλο «Οι εξόριστοι Έλληνες πάνω στο βράχο»: πρόκειται για τους πρόσφυγες της Πάργας, που κατέφυγαν στην Κέρκυρα, μετά την καταστροφή της πόλης τους από τις δυνάμεις του Αλή Πασά.

Сефер оказался чрезвычайно плодовитым в создании картин на филэллинскую тематику: здесь мы встречаем картину «Изгнанные греки на скале»: речь идет о беженцах с города Парги, нашедших убежище на Корфу после разрушения своего родного города Али Пашей.

☒ Δεν λείπει και η απεικόνιση διαφόρων επεισοδίων του αγώνα, όπου ο απλός Έλληνας αναδεικνύεται σε ήρωα, όπως αυτή η ελαιογραφία πάλι του Σεφέρ, με το ελληνόπουλο, που υπερασπίζεται τον πληγωμένο πατέρα του. Το μήνυμα είναι σαφές: η συνέχιση του αγώνα είναι εξασφαλισμένη από γενιά σε γενιά.

Часто встречается отражение различных эпизодов из освободительной борьбы, на которых рядовой грек предстает героем, как мы видим на этой работе на масле Сефера. Молодой грек защищает своего раненного отца, Посыл этой картины ясен. Преемственность и продолжение борьбы из поколения в поколение обеспечены.

☒ Στο έργο με τίτλο «Αποτυχία επιχειρήσεως» του Ανρί Ντεκέν, είναι φανερή η θλίψη στα πρόσωπα των τεσσάρων Ελλήνων πολεμιστών. Στο βάθος μια πόλη καίγεται και αριστερά μια πομπή ανθρώπων που φεύγουν για να σωθούν, κουβαλώντας ό,τι τους έχει απομείνει από το βίός τους.

На картине «Провал операции» художника Анри Декен очевидно горе на лицах греческих борцов. На фоне горит город, а слева виднеется толпа людей, убегающих чтобы спастись нося с собой остатки своего имущества.

☒ Σε πολλές περιπτώσεις οι ζωγράφοι εμπνέονται από φιλελληνική ποίηση, όπως στον πίνακα «Ο θάνατος του νεαρού διακόνου από τη Μεσσηνία», ο ζωγράφος του οποίου, Βενσέν Νικολά Ραβερά, εμπνεύστηκε το θέμα του από ένα ποίημα του Γάλλου φιλέλληνα Καζίμιρ Ντελαβίν, ο οποίος με τη σειρά του βασίστηκε σε αληθινό περιστατικό, που διηγείται ο συγγραφέας Φρανσουά Πουκεβίλ, σύμφωνα με το οποίο ο νεαρός ορθόδοξος ιερέας χτυπήθηκε θανάσιμα, ενώ βρισκόταν σε μια βάρκα κάτω από ένα τούρκικο κάστρο και τραγουδούσε τα βάσανα της σκλαβωμένης του πατρίδας.

Во многих случаях источником вдохновения служат стихотворения филэллинов, как в случае с картиной «Смерть молодого дьякона из Мессинии», автор которого, художник Венсенн Николя Равера вдохновился на написание картины из поэмы французского поэта Казимира Делавин. Тот, в свою очередь, при написании поэмы основывался на произведении писателя Франсуа Пюкевиля, согласно которому молодой православный священник был смертельно пристрелен находясь на лодке у подножья турецкого замка и оплакивая беды своей поработанной родины.

☒ Άλλοι καλλιτέχνες αποδίδουν τα πορτραίτα μεγάλων Ελλήνων αγωνιστών, όπως αυτή η λιθογραφία της Μαντώ Μαυρογένους από τον Άνταμ Φρίντελ αριστερά, και η λιθογραφία του Κωνσταντίνου Κανάρη από τον Καρλ Κραζάισεν δεξιά.

Другие художники запечатлеют портреты героев революции, как эта литография с изображением героини Манто Маврогенус, автором которой являлся Адам Фридел, или литография героя-борца Константиноса Канариса автора Карла Кразайсена.

☒ Συχνή βέβαια είναι και η απεικόνιση γνωστών ηρώων σε στιγμές δράσης, όπως οι πίνακές αυτοί του Hess με τον Αναγνωσταρά αριστερά και την Μπουμπουλίνα δεξιά...

Часто встречается, также, изображение известных героев во время действия, как эти две картины художника Hess, изображающие Анагностараса слева и Бубулину справа...

☒ ...ή αυτός του Ιταλού Λουντοβίκο Λιπαρίνι, με το θάνατο του Μάρκου Μπότσαρη.

...или эта картина итальянца Людовико Липарини, на которой отображена смерть героя Маркоса Боцириса.

☒ ☒ Απ' όλους τους φιλέλληνες τη μεγαλύτερη δόξα καί σε εικαστικό επίπεδο έμελε να πάρει ο Λόρδος Βύρων. Ο θάνατός του στο Μεσολόγγι συγκλόνισε ολόκληρη την επαναστατημένη Ελλάδα και την Ευρώπη, όπου η προσωπικότητά του ήταν πασίγνωστη. Φόρο τιμής στον ποιητή αποτίνει και ο ζωγράφος Ζοζεφ Ντενίς Οντεβάρ με τον πίνακα αυτόν, έντονης ρομαντικής διάθεσης, που ζωγράφισε αμέσως μετά το θάνατο του Βύρωνα και τον παριστάνει στο νεκροκρέβατό του. Ο ποιητής εικονίζεται δαφνοστεφανωμένος, ως αρχαίος Έλληνας ήρωας και ολυμπιονίκης, με τη λύρα ακουμπισμένη δίπλα στο αριστερό του χέρι, σύμβολο της ποίησης που υπηρετούσε. Πάνω από το κεφάλι του βλέπουμε τη βάση

ενός αγάλματος με την επιγραφή στα ελληνικά «ελευθερία» και πίσω, στο σημείο φυγής του παραθύρου, αχνοφαίνεται ένας αρχαιοελληνικός ναός.

Среди всех филэллинов большей славой, в том числе и на изобразительном искусстве, увенчался Лорд Байрон. Его смерть в Месолонги 19 апреля 1826 года потрясла всю восставшую Грецию и всю Европу, в которой он пользовался большой популярностью и известностью. Это романтическая картина художника Жозефа Дениса Одевара, на которой поэт отображен после смерти, на гробу. Поэт изображен с венком, как древнегреческий герой, олимпиец, держит лиру на левой руке, что является символом поэзии, которой он служил.

☐ Το Βύρωνα στη Βενετία είχε αποθανατίσει και ο μεγάλος Ρώσος ζωγράφος Αίβαζόφσκι, σε έναν από τους λιγότερο γνωστούς πίνακές του, που βλέπουμε εδώ.

Байрона в Венеции изобразил и великий русский живописец Айвазовский на одной из не самых известных своих картин, которую мы видим здесь.

☐ Αναμφισβήτητα, ο μεγαλύτερος φιλέλληνας ζωγράφος υπήρξε ο ρομαντικός Ευγένιος Ντελακρουά. Ο πίνακας «οι Σφαγές της Χίου», που κοσμεί σήμερα το μουσείο του Λούβρου, υπήρξε κατακραυγή της αποτρόπαιης σφαγής των κατοίκων του μαρτυρικού νησιού από τις ορδές του σουλτάνου. Ο Ντελακρουά ζωγράφισε τον πίνακα αυτόν μέσα σε έξι μήνες πυρετικής δουλειάς, συμβουλευόμενος και το βιβλίο του φιλέλληνα συμπατριώτη του συνταγματάρχη Βουτιέ, που είχε πολεμήσει στην Ελλάδα. Αποτέλεσμα ήταν ο πίνακας να εκτεθεί στο παρισινό σαλόνι του 1824 και να συνταράξει τις συνειδήσεις των επισκεπτών της έκθεσης.

Безусловно самым ярким художником филэллином был романтик, француз Евгений Делакруа. Его картина «Резня на Хиосе», украшающая сегодня Лувр, послужила криком, вызванным отвратительной резней жителей острова ордой Султана. Делакруа писал эту картину на протяжении шести месяцев напряженной работы и очень часто советовался со своим соотечественником лейтенантом Вутье, ранее воевавшим в самой Греции. Результатом выставления этой картины на показ в парижском салоне в 1824 г. было потрясение посетителей салона.

☐ Ο Ντελακρουά ζωγράφισε και άλλους πίνακες με θέμα την ελληνική επανάσταση, καθ' όλη τη διάρκεια της. Εδώ βλέπουμε τον πίνακα «Η μάχη του Γκιαούρη με τον Πασά», σύνθεση του 1827, την οποία εμπνεύστηκε από το ποίημα του Βύρωνα «Ο Γκιαούρ».

Делакруа нарисовал и другие картины на тему греческой революции на протяжении всей Революции. Здесь видим картину 1827 года «Сражение гяура с Пашей», источником которой послужило стихотворение Байрона «Гяур».

☐ Ίσως ο κορυφαίος πίνακας του φιλελληνικού κινήματος, λόγω της δύναμης του συμβολισμού του και της αξίας του αισθητικού μηνύματος, να είναι το έργο του Ντελακρουά «Η Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου» που ολοκλήρωσε και εξέθεσε το 1826, αμέσως μετά την ηρωική έξοδο των κατοίκων και την πτώση της πόλης. Εδώ ο Ντελακρουά πετυχαίνει να προσωποποιήσει το Άγιο Πάθος ενός έθνους στη μορφή της Ελλάδας, ως νεαρής Ελληνίδας, με ενδυμασία της εποχής και με καλλιτεχνική απόδοση, που εσκεμμένα παραπέμπει σε αυτήν του Χριστού.

Скорее всего картина Делакруа «Греция на руинах Месолонги», которую он закончил в 1826 году, сразу после героического исхода жителей Месолонги и падения города, является самой сильной работой филэллинской направленности, работа удивительного символизма и сильного эмоционального посыла. В ней ему удается олицетворить мучения и страсти всей нации, всей Греции, в образе молодой женщины, облаченной в одежду того времени и с изобразительным оттенком, специально апеллирующим на образ Иисуса Христа.

☐ Τα εικονογραφικά επιτεύγματα του εικαστικού φιλελληνισμού, δεν άργησαν να αναπαραχθούν ως πρότυπα και σε αντικείμενα καθημερινότητας, κυρίως στη Γαλλία, όπου υπήρξε μια πραγματική βιομηχανία παραγωγής φιλελληνικών αντικειμένων. Στην εικόνα βλέπουμε δύο έγχρωμα πιάτα από φαγεντιανή: το αριστερό δείχνει φιλελληνική επιτροπή με πρόεδρο τον Σατωμπριάν και το δεξί την ευλογία των αγωνιστών του Μεσολογγίου.

Изобразительные достижения филэллинизма были перенесены на предметы быта и обихода, особенно во Франции, где на самом деле была создана целая индустрия по производству предметов филэллинского посыла и направленности. На картине видим две тарелки из глины. Слева

изображен филэллинский комитет, председателем которого был Шатобриан, а слева – благословение борцам Месолонги.

Κι αυτό εδώ δείχνει τις γυναίκες του Μεσολογγίου στη μάχη, αντίγραφο λιθογραφίας του Λοϊλότ.
Α этот предмет изображает женщин Миссолонги в сражении, это копия литографии Лойлота.

☐ Ορισμένα φιλελληνικά αντικείμενα υπήρξαν πανάκριβα κομψοτεχνήματα, όπως αυτό το βάζο πορσελάνης, με θέμα παρμένο πάλι από λιθογραφία του Λοϊλότ.

Некоторые филэллинские предметы являлись дорогими и изысканными предметами искусства, как эта фарфоровая ваза на тему, заимствованную снова из литографии Лойлота.

☐ Κάποια άλλα, υπήρξαν αρκετά εξεζητημένα, όπως οι δύο αυτές βεντάλιες: η πάνω αριστερά ήταν αναμνηστική μιας συναυλίας που δόθηκε στο Παρίσι το 1826 για φιλελληνικούς σκοπούς. Η κάτω δεξιά Ю Маврокордатос,

Другие предметы были изощренными, как эти два веера: слева веер служит воспоминанием о концерте 1826 года, прошедшего в Париже в филэллинских целях, а справа изображение на филэллинскую тематику.

☐ Ένα περίφημο εργαστήρι κεραμικής στο Παρίσι δημιούργησε μια σειρά από αγαματίδια, ζευγάρια Ελλήνων, κούφια εσωτερικά, κατάλληλα για λικέρ ή για άρωμα, από επιχρωματισμένη πορσελάνη και λεπτομέρειες σε χρυσό.

Известная мастерская в Париже выпустила серию статуэток, внутри пустых, для пополнения ликером или парфюмерией, из фарфора с элементами из золота.

☐ Τα φιλελληνικά θέματα εμφανίστηκαν και σε παιγνιόχарта: εδώ βλέπουμε μια τράπουλα που κυκλοφόρησε το 1829 πιθανόν στην Ουγγαρία με γνωστά πρόσωπα του ελληνικού αγώνα: Μιαούλης, Μπότσαρης, Καποδίστριας, Μαυροκορδάτος αλλά και η θεά Αθηνά!

Филэллинская тематика встречается и в игровых картах: здесь мы видим карты 1829 года, выпущенные скорее всего в Венгрии, на которых изображены известные лица освободительной борьбы, такие деятели как Миаулис, Μποцарис, Каподистриас. но и богиня Αφίνα.

☐ Ενδεικτικό της ποικιλίας των φιλελληνικών αντικειμένων είναι και αυτό το ξύλινο κουτί με παράσταση ζεύγους Ελλήνων...

Характерным того размаха филэллинских предметов - это и деревянная шкатулка с изображением греческой пары...

☐ ... καθώς και σειρές επίχρυσων μπρούτζινων αντικειμένων, όπως κηροπήγια με μορφές Ελλήνων αγωνιστών, ή ρολόγια με παλικάρια που υψώνουν σημαίες και κυριεύουν κάστρα ή με επώνυμους ήρωες, όπως αυτό με τον Κανάρη και την Ελληνοπούλα πάνω στο πλοίο...

... а также серия позолоченных с предметов из бронзы, как подсвечники с образами греков, греческих борцов, или часы с изображением молодых греков, захватывающих замки, или с изображениями известных героев, таких как Канариса или гречанки на корабле...

☐και αυτό με το βρακοφόρο σημαιοφόρο επαναστάτη.

Τέλος, ιδιαίτερη μνεία αξίζει το έργο του φιλέλληνα γλύπτη Ζαν Νταβίντ Ντ' Ανγκέρ με τίτλο «Η Ελληνοπούλα», το οποίο εξ αρχής ο καλλιτέχνης φιλοτέχνησε και εξέθεσε το 1827 ως επιτύμβιο μνημείο του Έλληνα αγωνιστή Μάρκου Μπότσαρη. Στην εικόνα βλέπουμε το αυθεντικό έργο, που βρίσκεται σήμερα στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας...

☐ ...κι εδώ το αντίγραφο στον τάφο του Μπότσαρη στο Μεσολόγγι.

В заключение следует особо упомянуть произведение скульптора, филэллина, Жан Давида Дангера под названием «Гречанка», скульптуру, которую он создал в 1827 г. и выставил в виде надгробной плиты греческого борца Маркоса Боцариса. На картине видим оригинал, находящийся сегодня в Национальном Археологическом музее в Αφίναх...

... а здесь видим копию на могиле Боцариса в Миссолонги.

Στα αντικείμενα της «αρχαιολογίας του φιλελληνισμού» θα πρέπει να προσθέσουμε ακόμα παραπετάσματα και μαξιλάρια κεντημένα με ψιλή βελονιά, σταμπωτά υφάσματα επιπλώσεων, μελανοδοχεία πορσελάνης, ταπετσαρίες τοίχου. Η πληθώρα αυτών των αντικειμένων, σε συνδυασμό με τον εικαστικό φιλελληνισμό, αποδεικνύουν το εύρος της λαϊκής απήχησης του κινήματος, λαϊκή απήχηση

που μετατράπηκε σε πίεση της κοινής γνώμης και σε αλλαγή της πολιτικής των Μεγάλων Δυνάμεων, εξέλιξη καθοριστική στην υπόθεση της ελληνικής ανεξαρτησίας. .

...и здесь мы видим революционера, носящего флаг, в традиционном облачении. К предметам «археологии филэллинизма» следует добавить одеяла, наволочки, кованные изделия, мебельную ткань, чернильницы, обои. Пестрота и изобилие этих предметов в сочетании с филэллинизмом в изобразительном искусстве, свидетельствуют о том размахе среди широких слоев населения, о влиянии на общественном мнении европейцев и на изменение политического курса Великих Держав того времени, что оказало существенную роль в деле обретения Грецией независимости.

Κουγιουμτζόγλου Δημήτριος, φιλόλογος – αρχαιολόγος

Димитриос Κυюмτζоглу, φιλόλογ-αρχεολογ

Μετάφραση: Δώρα Γιαννίτση,

Перевод: Теодора Янници